

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9Co/570/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5714203742
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Mejstřík
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2015:5714203742.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ladislava Mejstříka a členov senátu JUDr. Jany Kotrčovej a JUDr. Jána Burika, v právnej veci navrhovateľa: Y. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. XXX/XX, XXX XX Y. Y., zastúpeného zástupkyňou Mgr. Jankou Sitárovou, nar. XX.XX.XXXX, bytom N. XXX, proti odporcovi: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752, zastúpenému spoločnosťou Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s. r. o., so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47 233 516, v konaní o určenie neplatnosti úverových zmlúv, na odvolanie odporcu proti rozsudku Okresného súdu Martin, č. k. 5C/72/2014-209 zo dňa 28. mája 2015, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

Navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd určil, že revolvingové úvery poskytnuté zmluvou č. 8500023686 zo dňa 8.4.2013 a zmluvou č. 8500023687 zo dňa 8.4.2013 sú bezúročné a bez poplatkov. Navrhovateľ nemá právo na náhradu trov konania.

Z vykonaného dokazovania a po preskúmaní zmlúv o revolvingovom úvere súd zistil, že tieto neobsahujú všetky podstatné náležitosti v zmysle ust. § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z.. V zmysle tohto ustanovenia zákona č. 129/2010 Z.z. je nevyhnutnou podmienkou v zmluvách o spotrebiteľskom úvere uviesť ročnú percentuálnu mieru nákladov, vypočítanú na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere spolu s uvedením všetkých predpokladov použitých pre jej výpočet, ktorej neuvedenie, resp. nesprávne uvedenie je sankcionované tým, že takéto zmluvy sa následne v zmysle ust. § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. považujú za bezúročné a bez poplatkov. Z uvedeného je súd toho názoru, že predmetné zmluvy uzatvorené medzi navrhovateľom a odporcom neobsahujú zákonom stanovenú náležitosť (výšku ročnej percentuálnej miery nákladov), ktorá bola dojednaná neurčitým spôsobom, teda neplatne. Posudzované zmluvy o revolvingových úveroch majú aj ďalšiu vadu, namietanú navrhovateľom, ktorá spôsobuje, že úvery sú považované za bezúročné a bez poplatkov, a to že síce obsahujú uvedenie počtu splátok úveru, ale neobsahujú jednoznačné uvedenie ich konečnej splatnosti v zmysle ust. § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z.z. účinného v čase uzatvorenia zmluvy. O trovách konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 142 ods. 1 O.s.p., § 151 ods. 1 O.s.p.. V konaní bol úspešný navrhovateľ, ktorý neuskutočnil návrh na priznanie trov tohto konania, ich vznik z obsahu spisu nevyplýval, a preto mu ich náhrada nebola súdom priznaná.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie odporca, ktorý žiadal zmeniť rozsudok a návrh zamietnuť, prípadne rozsudok zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie. Z obsahu uzavretej

zmluvy vyplýva, že hodnota RPMN za úver bola 67,61 % a priemerná hodnota RPMN 45,23%. Uzavreté zmluvy o revolvingovom úvere obsahujú zákonom predpísaný údaj o hodnote RPMN a o predpokladoch, ktoré boli použité na jej určenie. Súd neprávne posudzoval otázku RPMN jednak preto, že súdom uvádzaný údaj o hodnote RPMN za úver odporuje akémukoľvek prepočtu založenému na použití vzorca uvedeného v prílohe č. 2 zákona č. 129/2010 Z.z.. Zároveň súd na porovnávanie RPMN za úver z hľadiska primeranosti ani nepoužil primeranú RPMN. Neobstojí ani záver o tom, že uzavreté zmluvy o revolvingovom úvere neobsahujú údaj o termíne konečnej splatnosti úveru. Z ust. čl. 4., ods. 4.5 zmluvných dojednaní zmluvy o revolvingovom úvere vyplýva, že deň splatnosti poslednej splátky úveru, resp. revolvingu podľa posledného splátkového kalendára je dňom konečnej splatnosti úveru. Význam uvádzania uvedeného údaju súvisí s tým, aby spotrebiteľ bol informovaný, kedy nastane konečná splatnosť. Tvrdil, že táto funkcia uvádzania daného údaju splnená bola. Uplatnil si trovy konania.

K podanému odvolaniu sa navrhovateľ nevyjadril.

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.), preskúmal rozsudok okresného súdu v rozsahu vyplývajúcom z ustanovenia § 212 ods. 1 O.s.p. a bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 214 ods. 2 O.s.p. tento rozsudok podľa ust. § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

Pokiaľ išlo o skutkové zistenia, vyhodnotenie rozhodujúcich skutočností a právne posúdenie veci, v tomto smere sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil s dôvodmi napadnutého rozhodnutia, ktoré v takomto prípade nie je potrebné opakovať (ust. § 219 ods. 2 O.s.p.), keďže ani zo strany odvolateľa neboli v priebehu odvolacieho konania tvrdené také skutočnosti, s ktorými by sa nevyporiadal súd prvého stupňa v dôvodoch napadnutého rozhodnutia. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi na strane druhej. Okresný súd neporušil právo účastníkov konania na spravodlivý proces, nakoľko v hodnotení skutkových zistení neabsentuje žiadna relevantná skutočnosť alebo okolnosť, naopak okresný súd ich náležitým spôsobom v celom súhrne posúdil a aj náležite vyhodnotil.

Východiskom spotrebiteľskej ochrany je názor, podľa ktorého sa spotrebiteľ ocitá vo faktickom nerovnom postavení s profesionálnym dodávateľom, a to s ohľadom na okolnosti, za ktorých dochádza ku kontraktácii, vzhľadom na väčšiu profesionálnu skúsenosť predávajúceho, lepšiu znalosť práva a lepšiu dostupnosť právnych služieb a konečne možnosť stanovovať zmluvné podmienky jednostranne cestou formulárových zmlúv. Pre takéto vzťahy je charakteristické, že podnet k zmluvnému rokovaniu pochádza spravidla od dodávateľa, pričom spotrebiteľ nie je na zmluvné dojednania pripravený, pri kontraktácii je využívaný moment prekvapenia a neskúsenosť spotrebiteľa. Spoločným znakom právnej úpravy spotrebiteľských zmlúv je snaha cestou práva vyrovnať túto faktickú nerovnosť, a to formou obmedzenia autonómie vôle. Autonómia vôle, ktorá je elementárnou podmienkou fungovania materiálneho právneho štátu, nie je úplne absolútna, ale je limitovaná v rámci spotrebiteľských vzťahov princípom ochrany tej osoby, ktorá predstavovala právny úkon s dôverou v určitý, druhou stranou jej prezentovaný skutkový stav.

Práve s ohľadom na uvedenú koncepciu spotrebiteľského práva bol prijatý aj zákon č. 129/2010 Z.z. a ustanovil osobitné náležitosti spotrebiteľskej úverovej zmluvy tak, aby za účelom odstránenia vyššie uvedenej faktickej nerovnováhy bol spotrebiteľ účinným spôsobom informovaný o podmienkach spotrebiteľského úveru a vedel lepšie ako pri nespotebiteľskej úverovej zmluve posúdiť všetky právne dôsledky vyplývajúce pre neho z uzatvorenej úverovej zmluvy. Niektoré ustanovené náležitosti, a to práve tie uvedené v § 11 zákonodarca v prospech ochrany spotrebiteľa preferoval až do takej miery, že ich neuvedenie v písomnej forme sankcionoval bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou úveru ako sankciou pre dodávateľa, ktorý nerešpektuje zákon a tým spotrebiteľa vystavuje nerovnému postaveniu.

V zmysle ust. § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z.z., poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1. Pre spotrebiteľský úver na rozdiel od úveru bežného zákon č. 129/2010 Z.z. v § 9 ods. 1, 2 predpisuje ďalšie formálne a obsahové náležitosti. Z hľadiska formálnych náležitostí ide o písomnú formu, ktorá sa pri bežnom úvere nevyžaduje. Obsahové náležitosti sú vymedzené v § 9 ods. 2 citovaného zákona. Ust. § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. vymedzuje prípady, kedy sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Ide vlastne o špeciálnu právnu úpravu absolútnej neplatnosti právneho úkonu.

Výklad a aplikácia ust. § 11 citovaného zákona musí byť v súlade so zmyslom a účelom citovaného zákona. Tým, že zákonné dodržanie iba niektorých obsahových náležitostí zmluvy, ako aj písomnej formy postihuje neplatnosťou, robí z týchto náležitostí nevyhnutné podstatné obsahové náležitosti zmluvy. Predpísaná písomná forma musí byť zachovaná vo vzťahu k esenciálnym, teda podstatným obsahovým náležitostiam zo zmluvy vyplývajúcimi jednak z ust.

§ 497 Obchodného zákonníka a jednak vo vzťahu k tým náležitostiam, ktoré sú vymenované v § 9 ods. 2 citovaného zákona a zároveň aj v § 11 ods. 1 písm. a) citovaného zákona. Pokiaľ zmluva uzavretá medzi účastníkmi niektorú z náležitostí vymenovaných v ust. § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. neobsahuje, nie je zároveň vo vzťahu k tejto náležitosti zachovaná písomná forma a poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Úverová zmluva je konsenzuálnym kontraktom a už pri uzavretí zmluvy v deň jej uzavretia bez ohľadu na deň vyplatenia úveru musia byť dohodnuté jej podstatné obsahové náležitosti. Bolo preto povinnosťou navrhovateľa v uzatvorenej zmluve jednoznačne a zrozumiteľne uviesť ročnú percentuálnu mieru nákladov, a to nielen konkrétnu výšku RPMN, ale aj údaje, na základe ktorých bola táto vyčíslená. Tieto údaje sa v zmluve nenachádzajú.

Odvolačí súd poukazuje aj na nedostatok ďalších špeciálnych podstatných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere, a to náležitostí upravených v § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z. z. účinného v čase uzatvorenia zmluvy. Pod písmenom f) je upravená náležitosť „doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru“, keď termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru v zmluve absentuje. Účelom tohto ustanovenia je zabezpečiť, aby bol spotrebiteľ jasne a bez pochybností a ďalších výpočtov informovaný, kedy nastane konečná splatnosť úveru, teda dokedy bude splácať úver. Takýto údaj v zmluve uvedený nie je.

Uvedená zmluva daným kritériám nezodpovedá a odvolací súd v zhode s prvostupňovým súdom konštatuje, že uvedená podstatná náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere absentuje, čo má za následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru.

Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil, vrátane výroku o trovách konania, ktorý taktiež vykazuje vecnú správnosť.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 224 ods. 1 O.s.p.. V odvolacom konaní bol úspešný navrhovateľ, ktorý si však náhradu trov odvolacieho konania postupom podľa ust. § 151 ods. 1 O.s.p. neuplatnil a preto rozhodol krajský súd tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.